

L'anarquisme fet diferencial català

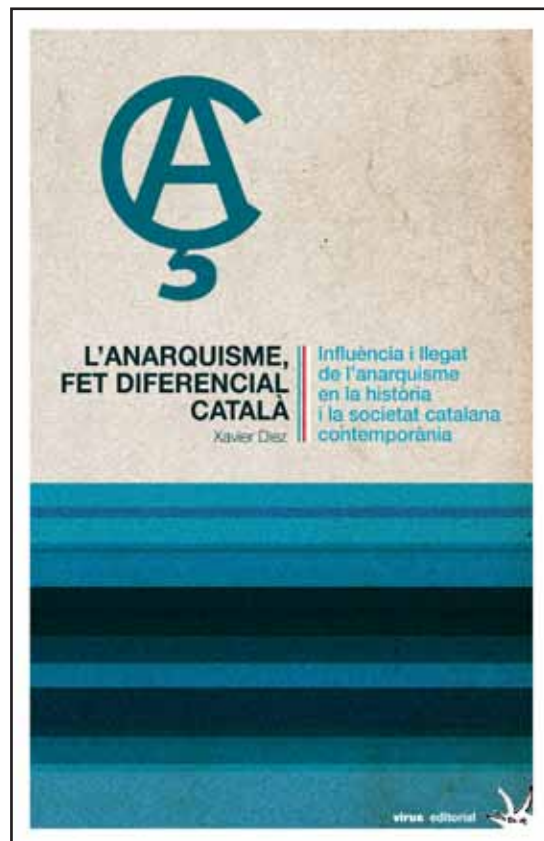
Influència i llegat de l'anarquisme en la història i la societat catalana contemporània

Xavier Diez

Anarquisme i Catalunya són dos conceptes que la història universal ha aplegat. Internacionalment Barcelona és coneguda com la capital de la «divina acràcia» o la Rosa de Foc, també va ser la capital on es constituí el 1907 la Solidaritat Obrera, i tres anys més tard la Confederació Nacional del Treball

Malgrat això, estem avesats als tòpics contemporanis que presenten els habitants de Catalunya com a gent treballadora, ordenada i profundament assenyada, llocs comuns que redueixen la realitat a la mínima expressió, un instrument de propaganda subtil al servei d'un objectiu. Per a molts observadors dels segles XVII i XVIII, els catalans són violents perquè no es volen sotmetre a una lògica política imposada, perquè no comparteixen els valors dominants de submissió i desigualtat. En canvi, els cànons analítics elaborats des de mitjans del XIX presenten els catalans com a amants del treball, de l'ordre i el seny perquè els grups dominants locals, que també dominen els discursos intel·lectuals, anhelaven un país modelat pels valors propis de la burgesia.

Encara que una minoria poderosa, aliada amb un estat aliè, i amb prou capacitat per bastir un imaginari col·lectiu i una hegemonia cultural, hagi expulsat de la memòria històrica el món llibertari, el fet és que aquest llegat hi és. Hi és i propicià el 1936 una revolució que il·luminà (o aterrí) el món, viscuda (o patida) pels nostres avis. Malgrat aquest procés d'invisibilització, el pòsit es pot percebre en bona part de les pràctiques, creences i actituds de la societat catalana.

Colecció Folletos

120 pàgs.

ISBN 978-84-92559-44-2

9 €

Xavier Diez (Barcelona 1965). Doctor en Història Contemporània, llicenciat en Filosofia i Lletres, diplomad en Magisteri i postgrau en Pedagogia Terapèutica. Com a historiador ha estat autor d'*Utopia sexual a la premsa anarquista de Catalunya* (Pagès ed. 2001), coautor de *La gran desil·lusió. La Transició als Països Catalans* (El Cep i la Nansa, 2005) i *Societat catalana, societat limitada?* (El Cep i la Nansa, 2006) i ha participat en *L'exili català de 1936-1939* (Cercle d'Estudis Històrics i Socials, 2006). És col·laborador dels diaris *El Punt*, *Diari de Girona*, i *Segre* i de revistes com ara *El Contemporani*, *Afers*, *Orto*, *Barret Picat*, *Spagne Contemporanea*, *Libertaria*, *Germinal*, *Idees*, *Revista de Temes Contemporanis* i *Le manoir des Poètes*. A Virus editorial ha publicat *El anarquismo individualista en España. 1923-1928* (2007) i *Vengança de classe. Causes profundes de la violència revolucionària a Catalunya el 1936* (2010).